

Þess væri kostur, lèti Borgfirðinga fá plóga þessa, með þeim skilmálum, sem stungið hafði verið upp á.

1859.
17. október.

Landbústjórnarfélagið hefur nú svarað því aptur, að það hafi ásett sér, til að stuðla til betri jarðræktar í Borgarfjarðarsýslu, að láta sýslu þessa fá 9 létta járnplóga, einn handa hverjum hinna 9 hreppa í sýslunni, fyrir hálfvirði, hërumbil 7 til 8 dali hvern, sem hlutaðeigandi hreppar eiga að borga á þann hátt, að þeir eptir ásigkomulagi geti fengið þriggja ára gjaldfrest. Landbústjórnarfélagið hefur enn fremur sagt, að það ætli nú að senda plógana til Íslands með gufuskipinu „*Arcturus*”, og fela þá yður á hendur, herra stiptamtmaður.

Þetta látum vèr yður vita, yður til leiðbeiningar og til auglýsingar fyrir hlutaðeigendum.

51. Bréf dómsmálastjórnarinnar til stiptamtmannsins á 17. október.

Íslandi, um fèstyrk til Borgarfjarðar- og Gullbringu-sýslu.

Þèr hafið, herra stiptamtmaður, í brèfi, dags. 15. f. m., sótt um, að þèr mættuð fá til umráða allt að 1000 dölum, þareð óttast mætti fyrir hallæri í Borgarfjarðar- og Gullbringu-sýslu á komanda vetri, og skyldi fè þetta álíta sem styrk, er væri veittur sýslubúum þessum, og ei þyrfti að svara aptur.

Stjórnarráðið hefur skrifazt á við innanríkisstjórnina um mál þetta, og látum vèr yður því næst vita yður til leiðbeiningar, að stjórnin, eins og nú stendur á, ekki hefur á móti því, að þèr látið borga yður allt að 1000 dölum úr jarðabókarsjóði Íslands, til að verja því til þess augnamiðs, er hèr ræðir um. Fè þetta mun síðan fært inn í fjáraukalögin fyrir yfirstandanda fjárhagsár, sem lán til þeirra sveita í suðuramtinu, er njóta þess; og skulu sveitir þessar borga ríkissjóðnum lán þetta innan tiltekins tíma, og með þeim kostum, sem yður, herra stiptamtmaður, skal nákvæmar verða skýrt frá, eptir að ríkisþingið hefur samþykkt fjáraukalögin.

Þareð stjórnin ekki getur veitt styrk þann, sem beðið er

1859. um, nema sem lán, sem örðugleikar kynnu að verða á að
 17. október. borga aptur, er til þess ætlað, að þér ekki notið leyfi það, sem hér er gefið, nema ef einkis annars er úrkostur. Stjórnin vonast á sínum tíma eftir nákvæmri skýrslu frá yður um mál þetta.

17. október. 52. Bréf dómsmálastjórnarinnar til stiptamtannsins á Íslandi, um að setja nefnd í Reykjavík, til umsjónar í fjárkláðamálinu.

Hinir konunglegu erindsrekar, prófessor Tscherning og skjalavörður Jón Sigurðsson, hafa í bréfi til stjórnarinnar, dagsettu 16. f. m., stungið upp á því, að í Reykjavík verði sett nefnd til bráðabyrgða, sem skuli gæta þess, að ákvörðunum þeim, sem þeir hafa gjört til að útrýma kláðanum, verði fylgt, og yfirhöfuð greiða veg fyrir lækningunum. Hvað kláðamálið snertir, er ætlað til að nefnd þessi hafi sama ætlunarverk, og sama myndugleika, sem dýralækningaráðið í Danmörku. Ætlunarverk nefndar þessarar ætti þannig að vera, að gæta allra þeirra ákvarðana, sem þegar eru teknar, til að stemma stigu fyrir sýkinni, og jafnframt, ef þörf gjörist, gefa embættismönnum alít sitt og uppástungur um nýjar ráðstafanir, er bæði almennt og í sérstökum tilfellum mættu álítast nauðsynlegar eða hentugar til að gjöra heilbrigði og líf fjárens óhult; hún ætti auk þessa að hafa myndugleika til að fá skýrslur þær beinlínis frá hlutaðeigandi embættismönnum, og beinlínis að leggja þeim þau ráð, sem henni þætti nauðsyn til bera í máli þessu, sjá konungsúrskurð 8. júní 1851, um stofnun dýralækningaráðsins, sem með ástæðunum er tilfærður í stjórnartíðindum Dana fyrir árið 1851, bls. 593-598.

Hvað samsetningu nefndarinnar viðvíkur, hafa hinir konunglegu erindsrekar stungið upp á, að í henni skyldu vera 5 menn, nefnilega 3 menn er bæru skyn á dýralækningar, einn lögfræðingur, er jafnframt skyldi gegna skrifarastörfum nefndarinnar, og einn valinkunnur maður, er mál þetta væri alkunnugt.